

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 kwietnia 2015 r. powódka M. D. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania kwoty 10.700 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2013 r. do dnia zapłaty (pozew k. 2-5).

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 29 kwietnia 2013 r. kierując pojazdem marki F. nr rej. (...) najechała na znajdujące się na drodze asfaltowej dwa zagłębienia powstałe przez wycięcie powierzchni asfaltowej przez ubezpieczoną u pozwanego (...) sp. z o.o. Powódka podniosła, że w wyniku powyższego doznała rozstroju zdrowia i krzywdy w postaci bólu głowy, migreny, cierpienia psychicznego – stresu, a także uszkodzeniu uległ jej laptop.

W odpowiedzi pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odpowieź na pozew k. 31-33).

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że teren, na którym prowadzone były prace remontowe przez pracowników (...) sp. z o.o. zabezpieczony był stojakami i deskami pomalowanymi w biało- czerwonym kolorze. Pozwany podniósł, że roszczenie powódki nie zostało udowodnione. Zarzucił on także, że nie wskazała ona jakiej kwoty domaga się tytułem zadośćuczynienia a jakiej tytułem odszkodowania za uszkodzony laptop.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W kwietniu 2013 r. (...) sp. z o.o. w W. prowadził roboty kanalizacyjne przy ul. (...) w W.. Prace były wykonywane w trybie zmianowym od 9 do 15 i od 15 do 22. Na czas prowadzonych prac ulica nie została wyłączona z ruchu pojazdów. Wprowadzone zostało specjalne oznakowanie tj. punktowo ustawiono biało- czerwone deski, postawiono ażurowe ogrodzenia w miejscach wyciętego asfaltu oraz biało czerwone taśmy. Policja, Straż Miejska oraz (...) nie zgłaszały zastrzeżeń odnośnie wprowadzonego zabezpieczenia. Każdego dnia prace odbywały się w innym miejscu. Zdarzał się jednak, że po nocy postawione ogrodzenia i zabezpieczenia były poprzesuwane (pismo z dnia 16 kwietnia 2016 r. k. 64, zeznania świadka A. R. – protokół z rozprawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. od 00:08:09 do 00:21:04, zeznania świadka K. M. – protokół z rozprawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. od 00:21:51 do 00:36:00).

W okresie od 13 sierpnia 2012 r. do 12 sierpnia 2013 r. (...) sp. z o.o. objęty był ubezpieczeniem od OC u pozwanego (polisa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej OWU k. 43-52v.).

W dniu 29 kwietnia 2013 r. kierująca pojazdem marki F. o nr rej. (...) M. D. poruszając się z prędkością ok. 50 km/h, około godziny 23 wjechała w znajdujące się w W. przy ul. (...) dwa zagłębienia powstałe przez wycięcie powierzchni asfaltowej. W wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległ pojazd marki F. o nr rej. (...) tj. oba przednie koła, tylne lewe koło, szyba czołowa oraz wystrzeliły przednie poduszki powietrzne. Na jezdni, w miejscu zdarzenia przed wycięcie nawierzchni nie było żadnego oznakowania czy zapór uniemożliwiających wjechanie w dziurę. Zapory leżały natomiast na poboczu (pismo Komendy Stołecznej Policji k. 7, notatka policyjna k. 70 zdjęcia k. 87-89, zdjęcia z płyty CD k. 90, zeznania powódki – protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 r. od 00:03:00 do 00:23:28).

W wyniku zdarzenia z dnia 29 kwietnia 2013 r. uszkodzeniu uległ należący do powódki laptop tj. matryca i przycisk włączania (zeznania powódki – protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 r. od 00:03:00 do 00:23:28).

W dniu 30 kwietnia 2013 r. stwierdzono u powódki powierzchniowy uraz klatki piersiowej (karta informacyjna szpitalnego oddziału ratunkowego k. 9, zeznania powódki – protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 r. od 00:03:00 do 00:23:28).

W czerwcu 2013 r. powódka poddał się badaniu TK głowy w L., którego koszt wyniósł 200 zł (paragon k. 10, dokumentacja medyczna k. 11, zeznania powódki – protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 r. od 00:03:00 do 00:23:28).

W okresie od 30 kwietnia 2013 r. do 31 lipca 2013 r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim (zaświadczenia lekarskie k. 14-18, zeznania powódki – protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 r. od 00:03:00 do 00:23:28).

Po zdarzeniu z dnia 29 kwietnia 2013 r. u powódki pojawiły się zawroty głowy i bóle migrenowe, które utrzymują się do chwili obecnej (zeznania powódki – protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 r. od 00:03:00 do 00:23:28).

Pismem z dnia 12 sierpnia 2013 r. powódka zwróciła się do (...) sp. z o.o. z ostatecznym wezwaniem do zapłaty kwoty 22.250 zł (ostateczne wezwanie do zapłaty k. 19).

Pozwany odmówił wypłaty powódce odszkodowania (pismo z dnia 29 lipca 2013 r. k. 20-21).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach świadków A. R. i K. M. oraz pozwanej, które uznał za wiarygodne. Zeznania te były spójne, logiczne i wzajemnie uzupełniające się.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie powódka wskazywała, że w wyniku nieodpowiedniego zabezpieczenia prowadzonych przy ul. (...) w W. przez (...) sp. z o.o. prac remontowych w dniu 29 kwietnia 2013 r. kierując pojazdem marki F. o nr rej. (...) wjechała w wyrwę w jezdni co miało doprowadzić powstania szkody w postaci uszkodzenia laptopa i doznania przez nią uszczerbku na zdrowi i krzywdy w postaci bólów głowy, migreny oraz stresu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Stosownie zaś do treści przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z kolei zgodnie z przepisem art. 822 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz zostaje zawarta umowa ubezpieczenia.

W myśl art. 415 k.c. przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie szkody, wystąpienie faktu, za który ustawa czyni odpowiedzialnym określony podmiot, czyli czynu niedozwolonego, związek przyczynowy między czynem niedozwolonym a szkodą w tej części, iż szkoda jest jego zwykłym następstwem.

Ciężar dowodu co do wszystkich tych okoliczności obciąża co do zasady poszkodowanego art. 6 k.c. Przy odpowiedzialności na zasadzie winy poszkodowany będzie miał z reguły obowiązek wykazania okoliczności, które dadzą podstawę do postawienia zarzutu zawinionego działania lub zaniechania.

Wina stanowi zasadę ogólną odpowiedzialności ex delicto. Przypisanie winy sprawcy szkody sprowadza się do ujemnej oceny czyjegoś działania lub zaniechania, przy czym dla formułowania takiej oceny i postawienia zarzutu winy konieczne jest, aby czyn był bezprawny. Za bezprawne może być uznane tylko takie zachowanie sprawcy szkody, które stanowi obiektywnie złamanie określonych reguł postępowania. Bezprawność jest określoną relacją między pewnym obiektywnie ujmowanym zachowaniem a normą postępowania, a stwierdzenie bezprawności jest wypowiedzią sprawozdawczą o tej relacji (tak P. Machnikowski, [w:] System pr. pryw., t. 6, s. 404; w wyr. SN z 7.5.2008 r., II CSK 4/08, Legalis, wyrażono pogląd, iż dopiero czyn bezprawny może być oceniany w kategoriach czynu zawinionego w rozumieniu art. 415 KC - bezprawność czynu oznacza jego sprzeczność z obowiązującym porządkiem

prawnym, a winę można natomiast przypisać sprawcy czynu w sytuacji, w której istnieją podstawy do negatywnej oceny jego zachowania z punktu widzenia zarówno obiektywnego, jak i subiektywnego).

Bezprawność zaniechania ma miejsce wówczas, gdy istniał obowiązek działania, występował zakaz zaniechania lub też zakaz sprowadzenia skutku, który przez zaniechanie mógłby być sprowadzony. Element subiektywny winy wyraża się z kolei w niewłaściwym nastawieniu psychicznym sprawcy szkody (w postaci umyślności lub nieumyślności) i może wyrażać się przykładowo w niewiedzy, nieostrożności w postępowaniu, nieuwadze bądź też niedbalstwie polegającym na niedołożeniu pewnej miary staranności. Zachowanie musi być zatem obiektywnie bezprawne i subiektywnie zawinione (uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 października 2008 r. III APa 11/08).

W niniejszej sprawie jak wynikało z zeznań świadków co zasady (...) sp. z o.o. zabezpieczyła i oznakowała teren w obrębie, którego prowadzone były prace remontowe. Wszelki wyrwy, uskoki w jezdni były każdorazowo, na zakończenie robót w danym dniu zabezpieczone ażurową siatką, białą –czerwonymi deskami oraz taśmą. Policja, Straż Miejska oraz (...) nie miały żadnych zastrzeżeń co do wskazanego sposobu zabezpieczeń. Zeznanie te uznano za wiarygodne. Wynikało z nich, że podejmowane były czynności mające zapobiec powstaniu szkód. Na podstawie powyższych zeznań należało przyjąć, że również fragment ulicy przy, którym doszło do wypadku z udziałem powódki został zabezpieczony w podobny sposób. Inną kwestią jest fakt, że jak zeznali świadkowie zdarzało się, że rano po rozpoczęciu pracy przez pracowników (...) sp. z o.o. widoczne były fragmenty porozrzucanych elementów zabezpieczenia jezdni, na której prowadzone były prace remontowe. W odniesieniu do daty zdarzenia potwierdzała ta notatka policyjna oraz materiał zdjęciowy przedstawiony przez powódkę. W tej sytuacji odpowiedzialność za zdarzenie należy przypisać w pierwszej kolejności nieustalonej osobie trzeciej, która zdjęła zapory z jezdni i wyrzuciła na pobocze. Wykonawcy robót nie można zarzucić niedbalstwa, niedochowania należytej staranności ubezpieczonemu, bowiem bariery były poprzysuwane w wyniku działań osób trzecich. O winie strony pozwanej można by było mówić jedynie w przypadku, gdyby takie okoliczności zdarzały się nagminnie jeszcze przed wypadkiem powódki, a ubezpieczony nie podjął żadnych działań zabezpieczających przed podobnymi sytuacjami. Ciężar wykazania tego, iż do wskazanych sytuacji dochodziło co najmniej kilkakrotnie już przed zdarzeniem, a ubezpieczony a nie reagował odpowiednio do posiadanej przez siebie wiedzy, spoczywał na powódce stosownie do treści art. 6 k.c. Tymczasem powódka wskazanych okoliczności nie wykazała. Wobec powyższego nie można było uznać, iż została udowodniona wina podmiotu ubezpieczonego u pozwanego.

Ponadto powódka nie wykazano wysokości szkody co do wartości uszkodzonego laptopa czy kosztów jego naprawy. Powódka w tym zakresie ograniczyła się jedynie do swoich gołosłownych twierdzeń. Nie załączyła ona ani kosztorysu naprawy laptopa, ani nie wniosowała o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wykazania wysokości powstałych uszkodzeń.

Powódka nie wykazała również faktu, że w wyniku zdarzenia z dnia 29 kwietnia 2013 r. doznała krzywdy w postaci występujących w późniejszym okresie bólów głowy, migren, stresu.

Wykazanie, iż do powstania ww. dolegliwości doszło w wyniku wypadku z dnia 29 kwietnia 2013r. wymagało wiedzy specjalistycznej. W tej kwestii niezbędne było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu odpowiedniej specjalizacji (np. neurologa lub ortopedy). Jednak powódka nie zgłosiła w tym zakresie odpowiedniego wniosku dowodowego. W związku z powyższym również te okoliczności nie zostały wykazane, a co za tym idzie również powództwo w zakresie dochodzonego roszczenia o zadośćuczynienia podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. uznając powódkę za stronę przegrywającą sprawę. Na poniesione przez stronę pozwaną koszty postępowania złożyły się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.